

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

«La no-violència: un estil de política per a la pau»

Avui celebrem la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu, i la 50a Jornada Mundial per la Pau, amb la que mantenim viu al llarg dels anys aquell missatge que els àngels transmeten als pastors la nit de Nadal: «Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que estima el Senyor». Els àngels anuncien als pastors el naixement de Jesús, que és pau a la terra per als homes que ell estima. El missatge que el papa Francesc ens ofereix enguany porta aquest títol: «La no-violència: un estil de política per a la pau.»

La violència i la pau es troben al punt de partida de dues maneres absolutament oposades d'entendre la vida i de construir la societat. L'expressió «no-violència» significa una aspiració, un desig, un refús moral de la violència, de les barreres, dels impulsos destructius, però comporta també un enfocament polític realista, proactiu, constructiu, obert a l'esperança. La proliferació de brots de violència té unes conseqüències socials gravíssimes en tots els sentits. Ens trobem en una situació en la que, per desgràcia, es multipliquen aquests brots; per això és tan important donar espai a la no-violència com a mètode polític i com a camí realista per a superar els conflictes armats, intentant obrir camins de pau fins i tot allà on sembla impossible. Aquest mètode polític es fonamenta per damunt de tot en la primacia de la llei. Si es salvaguarden els drets de cada persona i la mateixa dignitat de cadascú sense discriminació ni distinció, la no-violència, entesa com a mètode polític, pot constituir una via realista i eficaç per a superar els conflictes armats. Però per damunt de tot, s'ha de partir del reconeixement de la força del dret, que és igual per a tots.

Inauguració de la Delegació d'Ajuda a l'Església Necessitada (Sabadell, 17/11/2016)

El Missatge es refereix també al tràfic il·legal d'armes, que sosté la major part de conflictes en el món. El comerç mundial de les armes és un negoci en el que s'ajunten interessos polítics i econòmics, a més dels estratègics o de defensa. Globalment es tracta del comerç més lucratiu, seguit pel tràfic de drogues i la prostitució. El 70% d'aquest comerç prové dels cinc membres permanents del Consell de Seguretat de la ONU: Estats Units, Rússia, Xina, França i Regne Unit. Entre els 10 primers fabricants també es troben Alemanya, Espanya i Itàlia. Encara que la major part de les transaccions la duen a terme entitats comercials, la responsabilitat principal d'aquest comerç resideix en els governs que s'escuden en el dret a la defensa pròpia per a comprar o vendre armes.

En l'actualitat, l'Orient Mitjà, amb els seus nombrosos conflictes, s'ha convertit en un mercat més que rentable per a la venda i compra d'armes; un mercat que atreu molts productors i governs occidentals i que alimenta un terrible bany de sang a la regió. No és estrany que aflori el dubte de si aquestes guerres tenen lloc per problemes reals o són provocades per a vendre estocs d'armes, o les dues coses a la vegada. En qualsevol cas, és urgent acabar amb el tràfic il·legal d'armes i que es reguli amb molt de rigor el tràfic legal, és a dir, amb la legítima finalitat de defensar la integritat de la pròpia nació o estat. Que Santa Maria, Mare de Déu, Reina de la Pau, ens acompanyi aquest any que avui comencem i ens ajudi a ser autèntics constructors de la Pau.

ENTREVISTA

El somni de Gaudí

JORDI FAULÍ

El proper moment memorable que es viurà a la Basílica de la Sagrada Família serà l'any 2021, quan es culmini la torre de Jesucrist, amb la creu que la coronarà. «Quan s'acabin les torres de la façana de la Glòria, el conjunt harmònic de les divuit torres serà d'una plàstica extraordinària», assegura Jordi Faulí, arquitecte director de les obres. Faulí pertany a la novena generació d'arquitectes encarregats de la seva construcció.

Què representa ser el *continuator* de l'obra de Gaudí?

Una gran responsabilitat, per ser constructors del projecte d'Antoni Gaudí i perquè és una església de l'Arxidiòcesi amb dimensió i vocació de catedral, estimada per persones d'arreu, que la fan possible. La Sagrada Família ha de tenir la qualitat arquitectònica i la constructiva, i el simbolisme que correspongui al projecte i a les intencions de Gaudí, i a una catedral, amb l'ús de la tecnologia constructiva adient.

Gaudí ha estat clau, en la seva recerca de Déu?

Sempre cerquem aprofundir en la fe, enfortir-la. La gran oració i expressió de la fe cristiana que és la Sagrada Família, expressada plàsticament per Gaudí, és per a mi una ajuda diària —i també una exigència. Estudar el seu projecte —bella fusió de significat i arquitectura— i intencions amb obediència i determinació et porta a conèixer millor Antoni Gaudí com a testimoni d'arquitecte i creient, i a aprendre'n.

Gaudí quedaria content, quan estigui acabada?

Crec que si Antoni Gaudí la veiés, reconeixeria el seu projecte en el que s'ha construït i s'està construint. Treballem seguint de manera escrupolosa les directrius que va deixar escrites, dibuixades o en models, i l'esperit del monument.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Any nou: compartim la llum

Ahir va ser el darrer dia de l'any 2016. Avui és el primer del nou any. Molts van menjar anit els dotze grans de raïm, tot coincidint amb les dotze hores que marcaven els rellotges. També van beure cava. Manifestació de bons desigs, petons i abraçades. En les revetlles familiars, la majoria dels més jovenets, un cop celebrat el traspàs d'any, se'n anaren a dormir. La son els anava venent. En algunes famílies, després del raïm, els seus membres van resar junts un *parenostre*. En d'altres revetlles, el raïm i el cava representaren una aturada en la festa que s'allargaria fins a la matinada. Serpentes, paperets... festa amb els amics de sempre o amb d'altres tot just acabats de conèixer.

Algunes persones ho van celebrar participant en una vetlla de pregària o en la celebració de l'eucaristia, tot pregant per un bon any per a ells i per a tothom. Després, si així ho desitjaven, en el mateix lloc o arribats a casa, també hi hagué temps per brindar i compartir neules i torrons. Han estat diverses les maneres de celebrar el nou any.

Em vénen a la memòria les paraules que vaig sentir fa dotze dies en una escola que el diumenge abans de Nadal convida anualment pares, professors, religioses de la congregació titular, personal d'administració i serveis i alumnes a una celebració avançada de les festes que s'apropen. El director ens va dir: «Aquest curs ens hem proposat estar oberts a la llum dels altres, i aquests dies n'hi ha molta, de llum, llum i més llum, llum per tot arreu! Llums enlluernadors als aparadors de les botigues; llums de mil colors als carrers engalanats perquè hi passegem; llums ben bonics a casa nostra, perquè quan vinguin tiets, avis i cosins vegin que estem de festa. Quin festival de llums i colors, oi? Però avui ens hem trobat per celebrar que la llum més important, la més intensa i la que més escalfa, és la que ens dona la figura més petita del pessebre que hem preparat amb els pares, la de Jesús. «El missatge que us anunciem és aquest: Déu és llum, i en ell no hi ha fosc de cap mena» (1Jn 1,5). Descubrim-la de nou i compartim-la en les nostres accions de cada dia.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Invitación a volver los ojos hacia Jesús

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al finalzar la eucaristia en la clausura del Año de la Misericordia, ante el pueblo de Dios reunido, el Papa se inclinó sobre la mesa preparada delante del altar y firmó la carta apostólica *Misericordia et misera*. El Papa, inclinado, era un signo de estas palabras: «Hemos aprendido que Dios se inclina hacia nosotros (cf. Os 11,4), para que también nosotros podamos imitarlo inclinándonos hacia los hermanos». Su inclinación era una muestra «de la cercanía de Dios y de la potencia de su ternura».

Francisco, inclinado, enseñaba: «Es el tiempo de la misericordia, para que cada pecador no deje de pedir perdón y de sentir la mano del Padre, que acoge y abraza siempre.»

El gesto de Francisco se une a la actitud de tantas «personas que encarnan realmente la caridad», a «tantos signos concretos de bondad y ternura dirigidos a los más pequeños e indefensos, a los que están más solos y abandonados». Una llamada a «seguir viviendo con fidelidad, alegría y entusiasmo, la riqueza de la misericordia divina».

Francisco, al comenzar su carta, desea «misericordia y paz»; y al concluir-la, mira hacia la Santa Madre de Dios, que nos acompaña: «Confíemos en su ayuda materna y sigamos su constante indicación de volver los ojos a Jesús, rostro radiante de la misericordia de Dios.»

Lectures missa diària i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Jn 2,22-28 / Sl 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dimarts [1Jn 2,29-3,6 / Sl 97 / Jn 1,29-34].

Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Geneveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dimecres [1Jn 3,7-10 / Sl 97 / Jn 1,35-42].

Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Geneveva Torres, vg.

5. □ Dijous [1Jn 3,11-21 / Sl 99 / Jn 1,43-51].

Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliana, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

6. □ Divendres [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12].

Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dissabte [1Jn 3,22-4,6 / Sl 2 / Mt 4,12-17.23-25].

Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor [Is 42,1-4.6-7 / Sl 28 / Ac 10,34-38 / Mt 3,13-17].

Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brusel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia**Lectura del llibre dels Nombres** (Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré».

Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

Lectura del libro de los Números (Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: "El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz". Así invocarán mi nombre los hijos de Israel y yo los bendeciré».

Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga, que te teman / todos los confines de la tierra. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.

Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidarlo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Gàlatas (Gál 4,4-7)

Hermanos: Cuando llegó la plenitud del tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filial. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «¡"Abba", Padre!». Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les habían dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que habían oído y visto, conforme a lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circuncidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

Déu que salva fent-se Emmanuel

Avui tenim bons motius d'alegria, d'il·lusió, de reflexió, de pregària, d'acció de gràcies. D'acció de gràcies a Déu pels dons que n'hem rebut durant el 2016. També d'alegria i d'il·lusió: any nou, vida nova... De reflexió: on ens ha dut durant l'any passat la manca de transparència o d'humanitat?... O a l'inrevés, com ens ha anat de bé l'esperit de llibertat i de dignitat enfront del pensament únic que s'imposa arreu?

I una pregària: que Déu continuï vetllant sobre nosaltres durant l'any que avui estrenem. Repetim la bella benedicció sacerdotal, tan escaient en aquesta jornada de la pau: «Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que giri cap a tu la mirada i et doni la pau.»

La pau és un do i és un projecte. Si demanem a Déu la pau, ens comprometem també a crear les condicions que la fan possible. La pau és fruit de la justícia, és a dir, de la correcta relació amb Déu, amb les persones i amb les coses. Mirem de no repetir els errors de l'any passat i fem fora la corrupció que tot ho empastifa.

Presidint l'any nou i la jornada de la pau hi veiem una Dona, santa Maria, Mare de Déu. Una dona amb un nen als braços, amb els ulls ben oberts, amb les orelles atentes, reflexionant i meditant. Atenta a la veu de Déu, deixà el camí obert a l'Esperit Sant perquè formés Jesús en ella.

Avui Maria i Josep imposaren al Nen el nom de Jesús: Déu que salva fent-se Emmanuel, Déu amb nosaltres. És amb nosaltres quan ens reunim en el seu Nom i quan el veiem en el germà mancat d'aliment, de vestit, de salut, d'estimació, de consol. Quan celebrem l'Eucaristia. Mai no estem sols.

Que la mirada maternal de Maria ens acompanyi durant tot aquest any que encetem. Fem nostra la seva actitud generosa i oberta.

Feliç Any Nou!

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge 1 de gener de 2017, a les 12 h. Missa de Santa Maria Mare de Déu a la Catedral.

Divendres 6 de gener, a les 12 h. Missa d'Epifania a la Catedral.

Notícies

Mons. Saiz Meneses i el seu bisbe auxiliar participen en la celebració d'imposició del pal·li a l'arquebisbe de Barcelona. El dissabte 3 de desembre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses i el seu bisbe auxiliar, Mons. Salvador Cristau, varen participar en la celebració de l'Eucaristia a la Catedral de Barcelona, en la que Mons. Renzo Fratini, nun-

ci apostòlic de Sa Santedat a Espanya, imposà el pal·li a Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona. També hi assistiren els vicaris episcopals, el secretari general i canceller, membres del Col·legi de Consultors i altres preveres i laics de la diòcesi de Terrassa.

Mons. Saiz Meneses assisteix al lliurament de premis de Terrassenc de l'Any de 2016. El dissabte 3 de desembre, Mons. Saiz Meneses va assistir a l'acte d'entrega de guardons al Terrassenc de l'Any 2016, que organitza cada any el Centre Cultural Social, que forma part de la Fundació Centre Social Catòlic, que ell mateix presideix. Va estar acompanyat pel Sr. Jordi Ballart, alcalde de Terrassa, i pel Sr. Ricard Figueras, president de l'associació.

Primer aniversari d'un grup de pregària per les vocacions. El 28 de novembre, Mons. Saiz Meneses va celebrar la Missa a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès amb motiu del primer aniversari de la

creació d'un grup de pregària per les vocacions.

Trobada mensual de formació de preveres joves. El dijous 15 de desembre, Mons. Saiz Meneses va tenir la trobada mensual de formació dels preveres ordenats els darrers cinc cursos. Es va reflexionar sobre la importància de la direcció espiritual en el ministeri sacerdotal, a més d'altres temes referents al treball pastoral i a la formació.

Agenda

Horari de la Cúria. Aquesta setmana la Cúria Diocesana estarà oberta els dies 2, 3 i 4 de les 9.30 a les 13.30 h. El dia 5 estarà tancada.

Exercicis espirituals per a preveres. Dirigits pel P. Germán Arana, SJ. Del diumenge 19 de març al vespre fins al divendres 24 al dinar. Lloc: Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui.

Curs de monitors d'educació afectiva i sexual. «Aprendamos a amar». A càrrec de Fundació Desarrollo y persona, Universidad Francisco de Victoria. Tindrà lloc al Col·legi Puresa de Maria (c/ Mercè Vilaret 21, 08174 Sant Cugat del Vallès). Dies 28-29 gener; 18-19 febrer; 11-12 març. Per a més informació: tels. 935 830 088 i 629 521 418.

En la pau de Crist

La Gna. Josefina Baigol Serra, de la Companyia de Maria, descansà en la pau de Crist a Cardedeu el 14 de novembre de 2016, als 96 anys d'edat i 63 de vida religiosa.

La Gna. María Carmen (del Padre Eterno) Pérez Moya, carmelita descalça, morí el 26 de novembre de 2016 al Monestir de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Josep Oriol, a La Torreta-La Roca del Vallès. Tenia 87 anys d'edat i 19 de professió religiosa.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

«La no-violència: un estil de política para la paz»

Hoy celebramos la solemnidad de Santa María, Madre de Dios, y la 50.ª Jornada Mundial de la Paz, con la que mantenemos vivo a lo largo de los años aquel mensaje que los ángeles transmiten a los pastores en la noche de Navidad: «Gloria a Dios en las alturas y paz en la tierra a los hombres que él ama». Los ángeles anuncian a los pastores el nacimiento de Jesús, que es paz en la tierra para los hombres que él ama. El Mensaje que el papa Francisco nos ofrece este año lleva por título: «La no-violencia: un estilo de política para la paz.»

La violencia y la paz están en el punto de partida de dos maneras absolutamente opuestas de entender la vida y de construir la sociedad. La expresión «no-violencia» significa una

aspiración, un deseo, un rechazo moral de la violencia, de las barreras, de los impulsos destructivos, pero comporta también un enfoque político realista, proactivo, constructivo, abierto a la esperanza. La proliferación de brotes de violencia tiene unas consecuencias sociales gravísimas en todos los sentidos. Nos encontramos en una situación en la que, por desgracia, se multiplican dichos brotes; por eso es tan importante dar espacio a la no-violencia como método político y como camino realista para superar los conflictos armados, intentando abrir caminos de paz incluso allí donde parece imposible. Este método político se fundamenta por encima de todo en la primacía de la ley. Si se salvaguardan los derechos

de cada persona y la igual dignidad de cada uno sin discriminación ni distinción, la no-violencia, entendida como método político, puede constituir una vía realista y eficaz para superar los conflictos armados. Pero sobre todo, hay que partir del reconocimiento de la fuerza del derecho, igual para todos.

El Mensaje se refiere también al tráfico ilegal de armas, que sostiene la mayor parte de los conflictos en el mundo. El comercio mundial de las armas es un negocio en el que concurren intereses políticos y económicos, además de los estratégicos o de defensa. Globalmente se trata del comercio más lucrativo, seguido por el tráfico de drogas y la prostitución. El 70% de ese comercio procede de los cinco miembros permanentes del

Consejo de Seguridad de la ONU: Estados Unidos, Rusia, China, Francia y Reino Unido. Entre los 10 primeros fabricantes se encuentran también Alemania, España e Italia. Aunque la mayor parte de las transacciones la llevan a cabo entidades comerciales, la responsabilidad principal de este comercio reside en los gobiernos que se escudan en el derecho a la propia defensa para comprar o vender armas.

En la actualidad, Oriente Medio, con sus numerosos conflictos, se ha convertido en un mercado más que rentable para la compra y venta de armas; un mercado que atrae a muchos productores y gobiernos occidentales y que alimenta un terrible baño de sangre en la región. No es extraño que aflore la duda de si estas guerras tienen lugar por problemas reales o son provocadas para vender los stocks de armas, o las dos cosas a la vez. En cualquier caso, es urgente acabar con el tráfico ilegal de armas y que se regule con mucho rigor el tráfico legal, es decir, con la legítima finalidad de la defensa de la integridad de la propia nación o estado. Que Santa María, Madre de Dios, Reina de la Paz, nos acompañe en este año que hoy comenzamos y nos ayude a ser auténticos constructores de Paz.